

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

ASKEPOT

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Biograf- Teatret

Vimmelskiftet 47

PROGRAM

Billetten gælder kun til en Forestilling bestaa-

ende af samtlige Programmets Numre

For hver paabegyndt ny Forestilling maa ny

Billet løses

Ret til Forandringer i Programmet forbeholdes.

Eftertryk forbydes.

Sidste aktuelle Verdensbegivenheder.

Gaumont Uge Nr. 49.

FRANKRIG. Den belgiske Digter Verhaeren er nylig død i Rouen. Hans Lig er bragt til Belgien, hvor han havde forlangt at blive begravet.

BELGIEN. Paa den belgiske Front. »Pølserne«.

CALIFORNIEN. Unge Piger fra Universitetet faar Undervisning i Svømning.

CALIFORNIEN. Forsøg med en ny Faldskærm for Flyvemaskiner.

FRANKRIG. Generalissimie Joffre lader en Bataillon franske Alpejægere passere Revy og dekorerer Heltene fra Bouchavesnes.

Askepot

eller

Løjtnantens Vandgang.

En baade lærerig og fornøjelig Fortælling i 1 Akt.

Af Nordisk Films Co.

I Hovedrollerne:

Fr. Buch, Arne Weel, Schiøler Linck, Gerda Christophersen,

Agnes Andersen.

Skæbnen har ikke været den 18-aarige Merete Borgen helt blid. Hun har nydt en fortrinlig Opdragelse i en gammel, anset Klosterskole, hvor hun har tilbragt adskillige lykkelige Aar, — og pludselig har hun saa faaet Meddelelse om, at hendes Stedfader og Formynder er bleven ruineret, og at hun derfor for Fremtiden vil være henvist til at klare sig selv. Hun har nu faaet Plads hos en jødisk Pavenfamilie, — en rig Grosserer Salomon, hvis Datter, den forkælede og lunefulde Frøken Irmelin, hun skal undervise. Hun maa finde sig i at blive behandlet næsten værre end en almindelig Tjenestepige, og mangen Gang kniber det for hende at

holde Humøret oppe. — Men en skønne Dag indtræffer der en Begivenhed, der har til Følge, at hun atter kommer til at føle Tilværelsen mindre glædesløs. En Løjtnant og to menige Soldater bliver indkvarteret hos Grossererens. Den ene Soldat er en jovial Blikkenslager, og den anden en Grev Erik Børner. Den sidstnævnte foretrækker imidlertid at tie stille med, at han er adelig, og hverken Grossererfamilien eller Merete faar mindste Nys om det. Merete kommer meget snart til at interessere sig for den unge, frejdige Mand, som ogsaa straks er bleven indtaget i den ensomme og godhjertede unge Pige, — hvormod den Salomon'ske Familie kaster deres Kærlighed paa Hr. Løjtnant Bøgeskjold, — hvis fornemme Navn faar dem til at gaa i den søde Tro, at dets Bærer er adelig. Frøken Irmelin gør Stormkur til ham, og den smarte Løjtnant har ikke det mindste imod at lade sig fange i hendes Garn. Han vogter sig selvfølgelig foreløbig for at røbe, at hans fine Navn er købt for en billig Penge, og at hans Forældre er Indehavere af en højst beskedent Urtekramforretning i en af Hovedstadens Sidegader. — Det varer ikke længe, før Erik Børner til sin Glæde faar Vished for, at han ikke er Merete ligegyldig, og han gør ogsaa den overraskende Opdagelse, at hans unge Søster har været Elev i samme Klosterskole som Merete og er en god Veninde af hende. Han beder derfor sin Moder og sin Søster komme og hente ham den Dag, han atter skal hjemsendes, og han betror dem, hvem den unge Pige er, som han har tabt sit Hjerte til. Imidlertid er det lykkedes den intrigante Irmelin at faa den stilfulde Løjtnant til at sige det afgørende Ord, og paa Hjemsendelsesdagen er det Meningen, at det unge Pars Forlovelse skal deklareres. I denne højtidelige Anledning tager de særdeles jævne Urtekræmmerfolk ud til Salomons, — og samtidig indfinder Erik Børners Moder og Søster sig. Efter forskellige smaa Misforstaaelser kommer endelig hele Sandheden for en Dag, og den forvirrede Merete faar at vide, hvem hendes kære Soldat er. Grossererens bliver naturligvis mere end rasende, da det gaar op for dem, at det ikke er meget bevendt med Løjtnantens Adelskab, — og den ganske Urtekramfamilie bliver paa en ret ublid Maade smidt paa Porten. — — Men for Merete er Trængslernes Tid forbi.

Immervæk de Pigebørn.

Et nyt af vor Ven JERRY'S mange Eventyr.

Vanvittig komisk. Ægte amerikansk.

Vor gode Ven Jerry har det Held at lære en ung Pige at kende. Ganske vist lo hun ad ham til at begynde med, men det var udelukkende, fordi han maatte søge Tilflugt i et Træ for at komme klar af en gal Hund.

Da Hunden omsider blev jaget bort, gjaldt Jerry's første Skridt selvfølgelig Pigebarnet, og med hende blev han hurtigt gode Venner. Men det kneb mere med Faderen, der har det Princip, at Folk skal bestille noget, hvis de vil have noget at spise.

Altsaa Jerry's diamentrale Modsætning!

Jerry sættes til at save Brænde, og med Bøssen rettet mod ham sidder Faderen paa Vagt, thi nu skal der bestilles noget alvorligt. Men han falder imidlertid i Søvn, og det vidunderlige Pigebarn bærer sig ad som hin Eva i Paradiset: hun frister Jerry

til at holde op med at arbejde og hellere nyde den dejlige Kage, hun har bagt, i Selskab med hende.

At Idéen tiltaler Jerry i fuldeste Maal, véd vi jo alle, der kender en Smule til ham.

Nu sker der imidlertid det frygtelige, at den unge Piges virkelige Kæreste — det vil sige, den Kæreste, hun skal have efter Faderens Vilje og Ønske — kommer kørende og ser hende i fortrolig Samtale med Jerry. Hvad sker?

I Amerika sker der i saadanne Tilfælde kun een eneste Ting, nemlig at de bare Næver afgør Sagen. Og Jerry maa optage en Kamp af uhyre Omfang, thi den »rigtige« Kæreste har grumme Hjælpere, og medens Jerry spærres inde med Døden for Øje, fjernes Pigebarnet med Vold og Magt.

Men Jerry sprænger med Fortvivlelsens Styrke alle Lænker og naar ud i det fri, hvor han begynder en Befrielseskampagne, som hverken De eller vi har set Mage til før.

Og omsider ender jo alting godt, men alle Rædsler, alle Sorger og alle Lidelser skyldes de Pigebørn — og immervæk de Pigebørn!

Sidste aktuelle Verdensbegivenheder.

Gaumont Uge Nr. 49.

FRANKRIG. Den belgiske Digter Verhaeren er nylig død i Rouen. Hans Lig er bragt til Belgien, hvortil han havde forlangt at blive begravet.

BELGIEN. Paa den belgiske Front. »Pølserne«.

CALIFORNIEN. Unge Piger fra Universitetet faar Undervisning i Svømning.

CALIFORNIEN. Forsøg med en ny Faldskærm for Flyvemaskiner.

FRANKRIG. Generalissimie Joffre lader en Bataillon franske Alpejægere passere Revy og dekorerer Heltene fra Bouchavesnes.

Askepot

eller

Løjtnantens Vandgang.

En baade lærerig og fornøjelig Fortælling i 1 Akt.

Af Nordisk Films Co.

I Hovedrollerne:

Fr. Buch, Arne Weel, Schiøler Linck, Gerda Christophersen,

Agnes Andersen.

Skønheden har ikke været den 18-aarige Merete Borgen helt fremmed. Hun har en fortrinlig Opdragelse i en gammel, anset Klosterskole, hvortil hun har tilbragt adskillige lykkelige Aar, — og pludselig har hun saa faaet Meddelelse om, at hendes Stedfader og Formynder er bleven ruineret, og at hun derfor for Fremtiden vil være henvist til at klare sig selv. Hun har nu faaet Plads hos en jødisk Pavenfamilie, — en rig Grosserer Salomon, hvis Datter, den forkælede og lunefulde Frøken Irmelin, hun skal undervise. Hun maa finde sig i at blive behandlet næsten værre end en almindelig Tjenestepige, og mangen Gang kniber det for hende at

holde Humøret oppe. — Men en skønne Dag indtræffer der en Begivenhed, der har til Følge, at hun atter kommer til at føle Tilværelsen mindre glædesløs. En Løjtnant og to menige Soldater bliver indkvarteret hos Grossererens. Den ene Soldat er en jovial Blikkenslager, og den anden en Grev Erik Børner. Den sidstnævnte foretrækker imidlertid at tie stille med, at han er adelig, og hverken Grossererfamilien eller Merete faar mindste Nys om det. Merete kommer meget snart til at interessere sig for den unge, frejdige Mand, som ogsaa straks er bleven indtaget i den ensomme og godhjertede unge Pige, — hvormed den Salomon'ske Familie kaster deres Kærlighed paa Hr. Løjtnant Bøgeskjold, — hvis fornemme Navn faar dem til at gaa i den søde Tro, at dets Bærer er adelig. Frøken Irmelin gør Stormkur til ham, og den smarte Løjtnant har ikke det mindste imod at lade sig fange i hendes Garn. Han vogter sig selvfølgelig foreløbig for at røbe, at hans fine Navn er købt for en billig Penge, og at hans Forældre er Indehavere af en højst beskeden Urtekramforretning i en af Hovedstadens Sidegader. — Det varer ikke længe, før Erik Børner til sin Glæde faar Vished for, at han ikke er Merete ligegyldig, og han gør ogsaa den overraskende Opdagelse, at hans unge Søster har været Elev i samme Klosterskole som Merete og er en god Veninde af hende. Han beder derfor sin Moder og sin Søster komme og hente ham den Dag, han atter skal hjemsendes, og han betror dem, hvem den unge Pige er, som han har tabt sit Hjerte til. Imidlertid er det lykkedes den intrigante Irmelin at faa den stilfulde Løjtnant til at sige det afgørende Ord, og paa Hjemsendelsesdagen er det Meningen, at det unge Pares Forlovelse skal deklareres. I denne højtidelige Anledning tager de særdeles jævne Urtekræmmerfolk ud til Salomons, — og samtidig indfinder Erik Børners Moder og Søster sig. Efter forskellige smaa Misforstaaelser kommer endelig hele Sandheden for en Dag, og den forvirrede Merete faar at vide, hvem hendes kære Soldat er. Grossererens bliver naturligvis mere end rasende, da det gaar op for dem, at det ikke er meget bevendt med Løjtnantens Adelskab, — og den ganske Urtekramfamilie bliver paa en ret ublid Maade smidt paa Porten. — — Men for Merete er Trængslernes Tid forbi.

"Nothing Doing"

NORDISK SINGLE REEL COMEDY.

HE noble private is spurned by the wealthy Mr. Samuels while the bourgeois Lieutenant is made much of, until their respective social stations are revealed by the announcement of the engagement of the officer to Miss Samuels and the private to the governess. But then it is too late—the matchmaking parents have been foiled in their purpose.

Code : Nothing.

Exclusively Controlled By

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

Nordisk Films Co., Ltd.,

166-170 Wardour St., London, W.

'Phone : Gerrard 6172.

'Grams : Norfilcom, Ox London.

Skæbnen har ikke været den 18-aarige Merete Borgen helt blid. Hun har nydt en fortrinlig Opdragelse i en gammel, anset Klosterskole, hvor hun har tilbragt adskillige lykkelige Aar, — og pludselig har hun saa faaet Meddelelse om, at hendes Stedfader og Formynder er bleven ruineret, og at hun derfor for Fremtiden vil være henvist til at klare sig selv. Hun har nu faaet Plads hos en jødisk Parvenufamilie, — en rig Grosserer Salomon, hvis Datter, den forkælede og lunefulde Frøken Irmelin, hun skal undervise. Hun maa finde sig i at blive behandlet næsten værre end en almindelig Tjenestepige, og mangen Gang kniber det for hende at holde Humøret oppe. — — Men en skønne Dag indtræffer der en Begivenhed, der har til Følge, at hun atter kommer til at føle Tilværelsen mindre glædesløs. En Løjtnant og to menige Soldater bliver indkvarteret hos Grossererens. Den ene Soldat er en jovial Blikkenslager, og den anden en Grev Erik Børner. Den sidstnævnte foretrækker imidlertid at tie stille med, at han er adelig, og hverken Grossererfamilien eller Merete faar mindste Nys om det. Merete kommer meget snart til at interessere sig for den unge, frejdige Mand, som ogsaa straks er bleven indtaget i den ensomme og godhjertede unge Pige, — hvorimod den Salomon'ske Familie kaster deres Kærlighed paa Herr Løjtnant Bøgeskjold, — hvis fornemme Navn faar dem til at gaa i den søde Tro, at dets Bærer er adelig. Frøken Irmelin gør Stormkur til ham, og den smarte Løjtnant har ikke det mindste imod at lade sig fange i hendes Garn. Han vogter sig selvfølgelig foreløbig for at røbe, at hans fine Navn er købt for en billig Penge, og at hans Forældre er Indehavere af en højst beskeden Urtekramforretning i en af Hovedstadens Sidegader. — — — Det varer ikke længe, før Erik Børner til sin Glæde faar Visshed for, at han ikke er Merete ligegyldig, og han gør ogsaa den overraskende Opdagelse, at hans unge Søster har været Elev i sam-

me Klosterskole som Merete og er en god Veninde af hende. Han beder derfor sin Moder og sin Søster komme og hente han den Dag, han atter skal hjemsendes, og han betror dem, hvem den unge Pige er, som han har tabt sit Hjerte til. Imidlertid er det lykkedes den intrigante Irmelin at faa den stilfulde Løjtnant til at sige det afgørende Ord, og paa Hjemsendelsesdagen er det Meningen, at det unge Pars Forlovelse skal deklarereres. I denne højtidelige Anledning tager de særdeles jævne Urtekrømmerfolk ud til Salomons, - og samtidig indfinder Erik Børners Moder og Søster sig. Efter forskellige smaa Misforstaaelser kommer endelig hele Sandheden for en Dag, og den forvirrede Merete faar at vide, hvem hendes kære Soldat er. Grossererens bliver naturligvis mere end rasende, da det gaar op for dem, at det ikke er meget bevent med Løjtnantens Adelskab, - og den ganske Urtefamilie bliver paa en ret ublid Maade smidt paa Porten. - - - - Men for Merete er Trængslernes Tid forbi.

• • • • •

100-443887-100

Her husband, Jim Moberg, is a pastor of the First Baptist Church, San Francisco, and is a member of the Board of the American Baptist Churches, U.S.A.

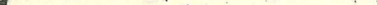
Further detail regarding the above information, or for more information, please contact the FBI at (202) 452-7000.

[illegible]

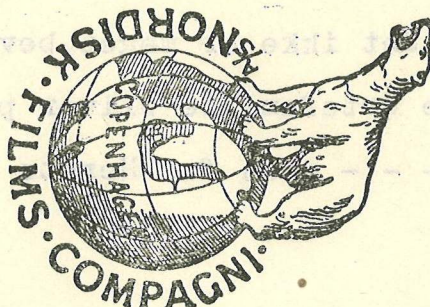
1. Die folgenden Angaben sind zu machen:

Wage-Einkommen für die Familienmitglieder. I denne hilselignende

1944

[Faint bleed-through from the reverse side of the page, including the word "MILITARY" and some illegible numbers.]

D e r R e i n f a l l .

- - - - -
Kein Naturbild.

sondern die heitere Geschichte einer ganz kolossalen Fleite.

Merete, das Kind einer vornehmen, aber verarmten Familie wird in einer Klosterschule erzogen. Unter ihren gleichaltrigen Gefähr^tinnen fühlt sie sich sehr glücklich. Als sie daher die Nachricht erhält, dass sie das Kloster verlassen und als Gesellschafterin in die Fremde ziehen muss, ergreift sie eine grosse Niedergeschlagenheit. Ihr neuer Wirkungskreis in Kopenhagen ist auch nicht dazu angetan, ihre Stimmung aufzuhellen. Andrea, deren Launen Merete künft^{ig} dienen muss, ist das verwöhnte Kind einer reichen Emporkömmlingfamilie, in der alles andere als ein guter Ton herrscht. In der Hauptsache drehen sich aller Gedanken um die künftige gute Partie, die Andrea machen soll, und als bei den nahenden Herbstmanövrⁿ die geräumige Villa mit einer Einquartierung belegt wird, ist es zuerst der mögliche Heiratspunkt, der den Eltern in die Augen springt. Leutnant Bille Hoxbroe wird daher mit allen Ehren empfangen, während die beiden Gemeinen in seiner Begleitung nicht gerade auf Rosen gebettet werden. Leutnant Hoxbroe erhält ein prächtiges Zimmer, die Soldaten schlafen auf Stroh. Leutnant Hoxbroe wird mit einem sanftigen Gänsebraten bewirtet, die Soldaten müssen mit einer "Mehlpampe" vorlieb nehmen. Wie beim Militär aber oft die Zivilverhältnisse umgekehrt werden, so ist auch in diesem Fall der Leutnant der Sohn eines schlichten Dorfschullehrers, während der eine der beiden Soldaten als Graf Erik Svenström der Sprössling einer der ältesten Familien des Landes ist. Da seine Schwester eine Klosterfreundin Meretes ist, tritt Graf ^{Bo}~~Sven~~ström der Verachteten und übersehenen Gesellschafterin mit grosser Ehrerbietung entgegen. Merete und Erik werden bald gute Freunde und verleben stimmungsvolle Stunden in dem weiten Park, in welchem sich auch bald ein anderes Pärchen findet. Erik hat im Garten sein Taschentuch verloren. Da dies

eine siebenzackige Krone aufweist, wird es von Andrea und ihren Eltern selbstverständlich mit den Leutnant in Verbindung gebracht. Ein Offizier von Adel! Da gibt es kein Halten mehr! Andrea gibt dem Leutnant zu verstehen, dass er einen tiefen Eindruck auf sie gemacht habe, und Bille Hoxbroe - - dies ist der Name des angebotenen "Grafen" - - zögert nicht, sich die gute Partie zu sichern. Die Verlobten erhalten den Segen der hocherfreuten Eltern, während die Gesellschafterin über ihren Aufenthalt im Park und zwar in Begleitung eines Soldaten eine dehmütigende Rüge erfährt. Bereits am anderen Tage wird ihr Genugtuung zuteil. Eriks Mutter und Schwester fahren der Villa vor, um die Braut ihres Sohnes zu begrüßen. Der Kommerzienrat und seine Gattin legen irrtümlicherweise auf sie Beschlag, bis es sich herausstellt, dass das Aschenbrödel den Grafen und ihre eigene Tochter einen schlichten Dorfjungen bekommen hat. Merete fährt strahlend ab, die unglücklichen Eltern Billes werden sehr ungnädig empfangen und schliesslich endet die Verlobung mit einem allgemeinen Strudel gegenseitiger Vorwürfe. Bille erfährt, dass ein Mann ohne Adel, ohne Grafentitel, ohne Geld und gebürtig aus Klein-Buxenhude an die holde Andrea nicht heranreicht, eine Tatsache, die ihn nach diesen Vorgängen eher erleichtert als mit Betrübnis erfüllt.

.....

À l'âge de 18 ans la vie d'Adrienne Bornier change tout à fait d'aspect. Elle a eu une bonne éducation dans un couvent célèbre où elle a passé plusieurs années heureuses. Mais un beau jour elle est informée que son beau-père est à peu près ruiné et qu'elle sera désormais obligée de gagner sa vie. Alors elle a obtenu une situation chez un riche négociant M. Grosventre à la fille duquel elle va donner des leçons de chant et de piano. Elle y est cependant exposée à un traitement épouvantable, et elle se sent parfois très malheureuse. Mais un beau jour un lieutenant et deux "pioupious" sont logés chez le négociant. L'un des pioupious, un ferblantier, est gai comme un pinson et l'autre le comte Armand de Dornonville est un jeune homme très aimable. Le dernier préfère cependant de ne pas parler de sa noblesse et ni la famille Grosventre ni Mlle Adrienne ont vent de la noblesse du "pioupiau". Adrienne commence à s'intéresser pour le jeune homme, et lui de son côté se sent de suite attiré vers la jeune fille si seule et si triste; la famille Grosventre cependant a beaucoup d'égard pour le lieutenant Du-Roy, qu'elle prend pour un homme du monde et un gentilhomme. Mlle Rosemonde lui fait la cour et cela ne déplaît nullement le lieutenant "chic". Naturellement il se garde de dire, que son nom élégant est acheté pour quelques francs et que ses parents ont une petite épicerie dans une des rues perdues de la capitale.

Armand de Dornonville constate cependant avec plaisir qu'il inspire de sympathie à Adrienne, et il découvre aussi à sa grande surprise que sa soeur a été élevée au même couvent qu'elle, et qu'elle est de bonnes amies. Alors il écrit à sa mère et à sa soeur leur demandant de venir le chercher le jour où il sera libéré. En

outre il leur confie le nom de la jeune fille , qu'il aime.

L'intrigante Rosemonde a cependant réussi à tourner complètement la tête au lieutenant qui lui a demandé en mariage , et au jour où il sera libéré, on a décidé de déclarer les fiançailles.

À cette occasion les épiciers Duroy vont faire visite au négociant, en même temps y arrivent aussi la mère et la soeur de Dornonville. Après des petits malentendus l'erreur s'éclaircit et Adrienne est informée du vrai nom de son cher "pioupiou". Le négociant est naturellement furieux, lorsqu'il comprend que la noblesse du lieutenant n'a aucune valeur et la famille Duroy, y compris le fils, est flanquée à la porte. Mais les adversités d'Adrienne sont finis pour toujours.

